

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 1 § i lagen om statsrådet samt om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om statsrådet ändras så att handels- och industriministeriet samt arbetsministeriet dras in och att ett arbets- och näringsministerium inrättas i stället för de indragna ministerierna. Dessutom föreslås att en ny lag stiftas om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet. I den nya lagen anges de

lagar som föreskriver om uppgifter vilka enligt lagförslaget hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde.

Propositionen hänför sig till statsbudgeten för 2008.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2008.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Utvecklingen av statsrådets organisation	3
2.2 Lagstiftning	4
Lagen om statsrådet.....	4
Inrikesministeriets ansvarsområde	5
Handels- och industriministeriets ansvarsområde	5
Arbetsministeriets ansvarsområde.....	5
2.3 Internationell jämförelse	6
2.4 Bedömning av nuläget	8
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	9
3.1 Målsättning.....	9
3.2 De viktigaste förslagen.....	9
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
Allmänt.....	10
Konsekvenser för samhällsekonomin.....	10
Konsekvenser för arbetsmarknaden	10
Konsekvenser för företagen.....	10
Konsekvenser för regionutvecklingen.....	11
Konsekvenser för myndigheterna.....	11
Konsekvenser för personalen	11
Övriga samhällsliga konsekvenser.....	12
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	12
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	12
DETALJMOTIVERING	14
1 LAGFÖRSLAG	14
1.1 Lagen om statsrådet	14
1.2 Lagen om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet.....	14
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	15
3 IKRAFTTRÄDANDE	15
LAGFÖRSLAG	16
1. Lag om ändring av 1 § i lagen om statsrådet.....	16
2. Lag om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet.....	17
BILAGOR.....	20
PARALLELLTEXT	20
Lag om ändring av 1 § i lagen om statsrådet.....	20
FÖRORDNINGSSUTKAST	22
Statsrådets förordning om ändring av reglementet för statsrådet	22
Statsrådets förordning om arbets- och näringsministeriet	23

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I 1 § 1 mom. i lagen om statsrådet (175/2003) räknas namnen på ministerierna upp. Bestämmelsen innebär i praktiken att inrättandet av ett nytt ministerium förutsätter att lagen om statsrådet ändras. Regeringen kan också i form av statsrådets meddelande om regeringsprogrammet på förhand ge riksdagen information om inrättandet av ett nytt ministerium. Inrättandet av ett nytt ministerium förutsätter att statsbudgeten ändras. Dessutom nämns ministerierna i många bestämmelser i speciallagstiftningen.

Om ansvarsområdena föreskrivs dels i olika bestämmelser på lagnivå, dels centraliserat i reglementet för statsrådet (262/2003, SRRegl.). Ansvarsområdena beskrivs mer ingående i de ministerieförordningar som utfärdas som förordning av statsrådet.

I det regeringsprogram för statsminister Matti Vanhanens II regering som gavs i form av statsrådets meddelande till riksdagen (SRM 1/2007 rd) nämns att ett arbets- och näringsministerium inrättas och att till det avses höra det nuvarande handels- och industriministeriets uppgifter, arbetsministeriets uppgifter, med undantag för invandrar- och integrationsärendena, samt inrikesministeriets avdelning för utveckling av regioner och offentlig förvaltning, med undantag för enheten för regional- och lokalförvaltning. Riksdagen röstade den 27 april 2007 (RSk 2/2007 rd) om meddelandet om regeringsprogrammet.

I denna proposition föreslås att 1 § 1 mom. i lagen om statsrådet ändras så att handels- och industriministeriet samt arbetsministeriet dras in och att ett arbets- och näringsministerium inrättas i stället för de indragna ministerierna. Dessutom föreslås att en ny lag stiftas om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet. I den nya lagen uppräknas de lagar som föreskriver om uppgifter vilka enligt lagförslaget avses höra till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde.

Propositionen hänför sig till statsbudgeten för 2008.

2 Nuläge

2.1 Utvecklingen av statsrådets organisation

Ministerieindelningen har av tradition varit permanent i Finland. En del av de nuvarande ministerierna har utformats redan under storfurstendömet's dagar. Antalet ministerier, inklusive statsrådets kansli, har sedan 1983 varit 13.

Inrikesministeriet inrättades 1869 under namnet civilexpeditionen vid senatens ekonomiedepartement. Inrikesministeriets namn blev etablerat i början av självständighetstiden. Ministeriets uppgifter antog sina nuvarande former 1984. De uppgifter som gällde regionutvecklingen överfördes till inrikesministeriet samtidigt som planeringsavdelningen vid statsrådets kansli överfördes till inrikesministeriet och blev dess regionalpolitiska avdelning. De helheter som hänför sig till regionutvecklingen är uppdelade i uppgifter som gäller beredningen av strategier och planeringssystem, uppgifter som gäller strukturfonderna, gränsöverskridande samarbete samt främjande av Finlands regional- och strukturpolitiska mål i Europeiska unionens beslutsfattande.

Handels- och industriministeriet inrättades 1888 vid senatens ekonomiedepartement och hade då benämningen handels- och industriexpeditionen. År 1918 ändrades expeditionen till handels- och industriministeriet.

Expeditionen svarade för frågor som gällde handeln, sjöfarten, lots- och fyrväsendet samt sjömätningar, anläggning av hamnar och upprensning av farleder samt legalisering av aktiebolag för skiftande ändamål.

Underställda handels- och industriexpeditionen var Överstyrelsen för lots- och fyrinrättningen, lotsstaten, Industristyrelsen, Polytekniska institutet, industriskolor, navigationsskolor och handelsskolor samt handelsombudsmän.

Handels- och industriministeriet hade länge tre avdelningar: allmänna avdelningen, handelsavdelningen och industriavdelningen. År

1975 utökades organisationen med energiavdelningen och 1987 med avdelningen för företagsutveckling. År 1989 överfördes de uppgifter som gäller sjöfart till det nuvarande kommunikationsministeriet. Efter organisationsreformen 1999 bestod ministeriet av näringsavdelningen, energiavdelningen, marknadsavdelningen, teknologiavdelningen, den med en avdelning jämförbara enheten för statens ägarpolitik samt fyra administrativa enheter för stödtjänster. De ärenden som gäller utrikeshandelspolitiken överfördes till utrikesministeriet 2003. Den 1 maj 2007 överfördes de uppgifter som ministeriets enhet för statens ägarpolitik skötte till statsrådets kansli.

Arbetsministeriet blev ett självständigt ministerium 1970 i samband med att ministeriet för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena delades upp i trafikministeriet och arbetskraftsministeriet. Arbetskraftsministeriet inrättades eftersom arbetskraftsärendena hade fått allt större betydelse och ändringen passade in i effektivitetssträvandena inom förvaltningen.

År 1989 breddades arbetskraftsministeriets ansvarsområde genom att arbetarskyddsärendena inklusive Arbetarskyddsstyrelsen överfördes till ministeriet. Ministeriets namn ändrades till arbetsministeriet. Invandrar- och integrationsärendena överfördes 1997 från social- och hälsovårdsministeriet till arbetsministeriet. Samma år överfördes arbetarskyddsärendena tillbaka till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde.

Det nuvarande arbetsministeriets organisationsreform genomfördes 1999, då de tidigare avdelningarna och enheterna slopades och i stället inrättades dels en politikavdelning inriktad på strategi-, statsråds- och riksdagsarbete, dels en verkställande avdelning inriktad på styrningen av arbetsförvaltningen och de offentliga arbetskraftstjänsterna. Ministeriets uppgifter som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet i samband med Europeiska socialfonden separerades från varandra 2006 genom att de förstnämnda uppgifterna förlades till strukturfondsteamet vid verkställande avdelningen och de sistnämnda till enheten för förvaltningstjänster.

2.2 Lagstiftning

Lagen om statsrådet

I 1 § 1 mom. i lagen om statsrådet föreskrivs om statsrådets indelning i ministerier. I bestämmelsen räknas de nuvarande ministerierna upp. Bestämmelsen uppfyller det krav i 68 § 3 mom. i grundlagen som föreskriver att det högsta antalet ministerier och de allmänna grunderna för inrättande av ministerier fastställs genom lag. Bestämmelsen innebär i praktiken att inrättandet av ett nytt ministerium förutsätter att lagen om statsrådet ändras, varvid riksdagen kan påverka statsrådets organisation.

Inrättandet av ett nytt ministerium förutsätter behandling också inom statens budgetförfarande.

Utöver omnämningarna i lagen om statsrådet nämns ministerierna på lagnivå i många bestämmelser i speciallagstiftningen. När riksdagen godkände 1995 års reform om en smidigare organisation för statsrådets del (RP 306/1994 rd) förutsatte den samtidigt (RSk 14/1995) ”att sådana ändringar i verksamhetsområdena som gäller ministeriernas lagfästa uppgifter genomförs genom ändring av behöriga lagar och med hänsyn till att förvaltningen får en klar utformning och medborgarna informeras om ändringarna.” När riksdagen godkände den nya grundlagen förutsatte den i sitt uttalande (RSv 262/1998 rd) att regeringen går in för en sådan lagberedningspraxis att respektive ministeriums behörighet i lagförslagen anges med hjälp av ministeriets namn och inte genom det oklara begreppet ”vederbörande ministerium”.

I 2 § i lagen om statsrådet föreskrivs om det bemyndigande att utfärda förordning som gäller ministeriernas ansvarsområden och fördelningen av ärendena mellan dem.

Bestämmelser om ministeriernas ansvarsområden ingår centraliserat i reglementet för statsrådet. I bestämmelserna beskrivs ministeriernas ansvarsområden på allmän nivå. Med stöd av 7 § i lagen om statsrådet beskrivs ansvarsområdena uppgiftsvis i de ministerieförordningar som utfärdas som förordning av statsrådet.

I fråga om inrikesministeriet föreskrivs i regionutvecklingslagen (602/2002) och

strukturfondslagen (1401/2006) att ministeriet handlägger och avgör ärenden eller bemyndigas att utfärda förordning. I lagarna nämns uppgifter som ingår i ansvarsområdet för det föreslagna arbets- och näringsministeriet.

I fråga om handels- och industriministeriet föreskrivs i sammanlagt ca 80 lagar att ministeriet handlägger och avgör ärenden eller bemyndigas att utfärda förordning. I lagarna nämns uppgifter som ingår i ansvarsområdet för det föreslagna nya ministeriet.

I fråga om arbetsministeriet föreskrivs i sammanlagt ca 40 lagar att ministeriet handlägger och avgör ärenden eller bemyndigas att utfärda förordning. I lagarna nämns uppgifter som ingår i ansvarsområdet för det föreslagna nya ministeriet.

I 11 § i lagen om statsrådet föreskrivs om verkningar av förändringar i indelningen av ministeriernas ansvarsområden. När indelningen av ministeriernas ansvarsområden ändras överförs, enligt paragrafen, ämbetsverken, inrättningarna, organen och bolagen inom ett ministeriums förvaltningsområde till det ministeriums förvaltningsområde som de hör till enligt den nya indelningen. Också anhängiga ärenden, av ministeriet ingångna avtal och övriga förbindelser samt rättigheter och skyldigheter som följer av dem överförs till det ministerium som de hör till enligt den nya indelningen.

Dessutom kan statsrådet i överensstämmelse med en ändring i indelningen av ministeriernas ansvarsområden överföra en tjänst som har inrättats vid ett ministerium till ett annat ministerium. Likaså kan en tjänsteman som utnämns för viss tid förflyttas till ett annat ministerium till utgången av den tid för vilken tjänstemannen har utnämns. En tjänst kan överföras och en tjänsteman förflyttas utan tjänstemannens samtycke endast om överföringen eller förflyttningen inte inverkar på tjänstemannens frihet att välja bostadsort.

Inrikesministeriets ansvarsområde

Beträffande inrikesministeriets ansvarsområde föreskrivs i 15 § i reglementet för statsrådet.

Till inrikesministeriets ansvarsområde hör regionalförvaltning, statens lokalförvaltning, kommunerna, regionpolitik, folkbokföringen, polis- och räddningsväsendet, gränsbevakning och utlänningsärenden.

Enligt regionutvecklingslagen (602/2002) svarar inrikesministeriet i samverkan med övriga ministerier och landskapsförbunden för beredningen av de rikstäckande målen för regionutvecklingen och för samordningen, övervakningen och utvärderingen av utarbetandet och genomförandet av landskapsprogrammen och av särskilda regionala program som statsrådet har beslutat om.

I enlighet med strukturfondslagen (1401/2006) är inrikesministeriet under programperioden 2007–2013 förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet i fråga om operativa program som medfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden. Ministeriet svarar också utifrån vårt lands medlemskap för strukturfondsprogrammen mellan medlemsstaterna. I fråga om Mål 1- och Mål 2-programmen är inrikesministeriet likaså under programperioden 2000–2006 förvaltningsmyndighet och Europeiska regionala utvecklingsfondens utbetalande myndighet tills programmen avslutas.

Handels- och industriministeriets ansvarsområde

Beträffande handels- och industriministeriets ansvarsområde föreskrivs i 21 § i reglementet för statsrådet.

Till ministeriets ansvarsområde hör näringspolitiken, energipolitiken, teknologipolitiken och teknisk säkerhet, marknadens funktion och främjande av konkurrens, konsumentpolitik och livsmedelsärenden samt företagets internationalisering.

Arbetsministeriets ansvarsområde

Beträffande arbetsministeriets ansvarsområde föreskrivs i 23 § i reglementet för statsrådet.

Till ministeriets ansvarsområde hör sysselsättning, arbetslöshet, offentlig arbetskraftservice, arbetsmiljöfrågor, kollektivavtal och medling i arbetstvister. Till ansvarsområdet hör vidare invandring, flyktingfrågor, åter-

vandring, förebyggande av rasism och främjande av goda etniska relationer samt civiltjänst. Invandring och flyktingfrågor hör till ansvarsområdet till den del det är fråga om integrationsärenden och ärenden som gäller mottagande av flyktingar.

I enlighet med strukturfondslagen är arbetsministeriet under programperioden 2007–2013 förvaltningsmyndighet och attersterande myndighet i fråga om program som finansieras genom Europeiska socialfonden. I fråga om Europeiska socialfondens Mål 3-program och gemenskapsinitiativet EQUAL är inrikesministeriet dessutom under programperioden 2000–2006 förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet i fråga om Mål 1- och Mål 2-programmen tills programmen avslutas.

2.3 Internationell jämförelse

Allmänt

Inom ramen för de statliga systemen i olika länder är organiseringen av och verksamhets sättet för regeringarna i hög grad förknippade med de nationella särdragen. Av den orsaken är jämförande utredningar om andra länders system och organisering av uppgifterna inom olika förvaltningsområden inte av avgörande betydelse när nationella beslut fattas i dessa frågor.

Av den anledningen utredde man i första hand endast den arbetsfördelning som några nordiska länder och vissa EU-länder tillämpar i fråga om sådana ärenden som avses höra till ansvarsområdet för det ministerium som föreslås i denna proposition.

I alla de jämförda länderna har man genomfört administrativa och organisatoriska förändringar som syftar till att stödja realiseringen av regeringens politik. De organisatoriska lösningarna förefaller dock att variera i olika länder.

Vissa nordiska länder

Norge

Näringsverksamhet, handel och teknologifrågor samt marknadsfrågor hör till Närings- och handelsdepartementets ansvarsområde.

Energifrågorna hör till Olje- och energidepartementet.

Konkurrensfrågorna hör till Förnyings- och administrationsdepartementet.

Konsumentfrågorna hör till Barn- och likställdhetsdepartementet, medan regionpolitiken hör till Kommunal- och regionaldepartementet.

Arbetskraftspolitiken och arbetslagstiftningen hör i regel till Arbets- och inkluderingsdepartementet, men den statliga arbetsgivarpolitiken hör till Förnyings- och administrationsdepartementet.

Frågor som gäller upphovsmannarätt hör till Kultur- och kyrkodepartementet.

Immateriella rättigheter (bl.a. design, patent, varumärken och idéer) hör till Närings- och handelsdepartementets ansvarsområde.

Sverige

Efter riksdagsvalet 2006 fördelades näringsdepartementets uppgifter mellan tre departement: näringsdepartementet, arbetsmarknadsdepartementet samt integrations- och jämställdhetsdepartementet.

Till näringsdepartementets ansvarsområde hör basindustri, elektronisk kommunikation, energipolitik, forskning och utveckling, företag med statligt ägande, gruv- och mineralpolitik, informationsteknik, näringslivsutveckling, skogsbruk, transporter och infrastruktur samt turism.

Till arbetsmarknadsdepartementet hör ansvarsområdena arbetsliv och arbetsmarknad. Arbetslivspolitikerna innefattar frågor som rör arbetstid, arbetsorganisation, arbetsmiljö och arbetsrätt. Arbetsmarknadspolitiken innefattar arbetsförmedling, arbetsmarknadsutbildning, arbetslöshetsersättning och andra arbetsmarknadspolitiska frågor samt frågor som hänförs till EU:s sysselsättningsstrategi.

Integrations- och jämställdhetsdepartementets ansvarsområden innefattar demokratifrågor, folkrörelsefrågor, integration, jämställdhet, konsumentfrågor, medborgarskap, minoriteter, mänskliga rättigheter, storstadspolitik och ungdomspolitik.

Danmark

I Danmark svarar ekonomi- och näringsministeriet för frågor som hänför sig till näringsverksamhet och konkurrensfrågor. Till ministeriets verksamhetsområde hör också genomförandet av globaliseringsstrategin och välfärdsreformen samt stärkandet av den internationella marknadsföringen.

Handelspolitiken och exportfrämjandet hör till Eksportrådet som är en del av utrikesministeriet.

För genomförandet av energipolitiken svarar transport- och energiministeriet.

För forsknings- och teknologipolitiken svarar ministeriet för vetenskap, teknologi och utveckling.

Arbetskraftspolitiken och de ärenden som hänför sig till arbetslivslagstiftningen hör till arbetsministeriet.

Regionpolitiken sköts av inrikes- och hälsoministeriet som också svarar för genomförandet av kommunreformen.

Konsumentfrågorna hör till ministeriet för familje- och konsumentärenden.

Frågor som gäller upphovsmannarätt hör till kulturministeriets ansvarsområde.

Vissa EU-länder

Tyskland

I Tyskland hör följande frågor till ansvarsområdet för ministeriet för ekonomi och teknologi: koordineringen av Europapolitiken, den allmänna ekonomiska politiken, politiken gällande små och medelstora företag samt företagarpolitiken, energipolitiken, industripolitiken, utrikeshandelspolitiken samt informations- och telekommunikationspolitiken. Till ministeriets ansvarsområde hör också postpolitiken och posten.

Konsumentskyddsärendena hör till ministeriet för livsmedel, jordbruk och konsumentskydd.

Patentfrågor och skyddet av immateriell egendom hör till justitieministeriets ansvarsområde. Också ministeriet för ekonomi och teknologi samt forskningsministeriet har behörighet inom detta område.

Efter förbundsdaysvalet 2005 fördelades ekonomi- och arbetskraftsärendena mellan olika ministeriers ansvarsområden.

Nederländerna

Ekonomiministeriet svarar för handel, investeringar, energi, konkurrens- och konsumentfrågor, teknologi och innovationer.

Bygg- och investeringsfrågorna hör till trafik- och vattenministeriets ansvarsområde.

Sysselsättnings- och arbetskraftsfrågorna hör till arbets- och socialministeriet.

De frågor som gäller utvecklingen av regionerna fördelar sig så att inrikesministeriet svarar för kommun- och landskapsstrukturen samt stadsförvaltningen, medan däremot regionutvecklingsärendena hör till ekonomiministeriet. Ministeriet för regioner, regionplanering och miljö svarar för ärenden som gäller regionplanering och boende.

Irland

Ministeriet för företags-, handels- och sysselsättningsfrågor (Department of Enterprise, Trade and Employment, DET) ansvarar för arbetskraftspolitik, arbetslivslagstiftning samt ärenden som hänför sig till konkurrens- och konsumentfrågor. Ministeriet svarar också för frågor som rör konkurrenskraft och upprätthållande av sysselsättningen. Irland hade ett arbetsministerium fram till 1993, då ministeriet drogs in och dess uppgifter överfördes till det nya ministeriet för företags-, handels- och sysselsättningsfrågor.

Energifrågorna hör till ministeriet för kommunikation, marina resurser och naturresurser (Department of Communications, Marine and Natural Resources). Ministeriet svarar också för frågor som gäller naturtillgångar.

Regionpolitiken hör till ministeriet för lokalsamhälle, landsbygdsfrågor och det iriskspråkiga området (Department of Community, Rural and Gaeltacht Affairs) samt till ministeriet för miljö, natur- och kulturarv samt lokalt självstyre (Department of the Environment, Heritage and Local Government). Till det förstnämnda ministeriet hör ärenden som gäller städernas och landsbygdens hållbara utveckling och regionala balans.

Storbritannien

I juli 2007 genomfördes en organisationsreform på ministerienivå. Reformen innebar att handels- och industriministeriets (Department of Trade and Industry) uppgifter delades upp på två nya ministerier.

Det ena nya ministeriet är ministeriet för näringsfrågor, företagsamhet och reglering, dvs. näringsministeriet (Department for Business, Enterprise and Regulatory Reform, BERR).

Till näringsministeriets ansvarsområde hör frågor som rör konkurrenskraft, den inre marknaden, energipolitiken och handelspolitiken samt arbetsmarknadspolitiken. Ministeriets centrala uppgift är att utveckla positiva betingelser för näringslivet.

Från det gamla handels- och industriministeriet överfördes teknologiavdelningen till ett nytt ministerium för innovationer, högskolor och yrkesutbildning (Department for Innovation, Universities and Skills, DIUS).

Frankrike

Ministeriet för ekonomi, statsfinanser och sysselsättning ansvarar för frågor som rör näringsverksamhet, handel, marknader och teknologi samt konkurrens- och konsumentärenden.

Energifrågorna har förts över från det tidigare industriministeriet till ministeriet för ekologi, hållbar utveckling och regional utveckling. Till sistnämnda ministerium hör också regionpolitiken.

Arbetskraftspolitiken hör till ministeriet för ekonomi, statsfinanser och sysselsättning, medan arbetslivslagstiftningen (arbetsrätten) hör till ministeriet för sociala frågor, arbetsmarknads- och solidaritetsfrågor.

Förvaltningen har reformerats under år 2007.

Estland

Ekonomi- och kommunikationsministeriet svarar för marknad, energi, teknologi, konkurrens- och konsumentfrågor samt skyddet av immateriell egendom.

Utrikeshandeln har delats upp så att ekonomi- och kommunikationsministern svarar

för arbetsgrupper underställda EU och för arbetet på expertnivå. Utrikesministern svarar för den representativa delen av utrikeshandeln och för uppsikten över intressen.

Arbets- och socialministern svarar för arbetskraftspolitiken och arbetslivet.

Regionministern ansvarar för regionpolitiken.

Frågor som gäller upphovsmannarätt hör i Estland till kulturministerns ansvarsområde.

2.4 Bedömning av nuläget

Ansvar för arbetspolitiken, näringspolitiken och regionpolitiken är fördelat på olika ministerier. Samarbetet mellan förvaltningsområdena räcker inte helt och hållet till för att svara på de utmaningar som näringslivets och arbetsmarknadens funktion och regionernas balanserade utveckling förutsätter.

Det problem som tillgången på kunnig arbetskraft innebär är en begränsande faktor när det gäller företagens utveckling och tillväxt. Befolkningens stigande medelålder leder samtidigt till att företagen och den offentliga sektorn konkurrerar om den krympande arbetskraften. Det är därför skäl att inom arbetskraftspolitiken flytta över tyngdpunkten från skötseln av arbetslöshet till ett avskaffande av flaskhalsarna på arbetsmarknaden och av de rekryteringsproblem som företagen upplever.

Service och rådgivning erbjuds företag och nyetablerade företagare från många olika myndigheters sida. De teknologiska innovationerna är, i likhet med de innovationer som rör arbetsorganisationen och programmen för utvecklande av arbetslivet samt motsvarande forskningsverksamhet, decentraliserade till många olika ministerier, och detta har bl.a. bidragit till att en gemensam verksamhetsstrategi för närvarande saknas.

Konkurrenskraften grundar sig i framtiden allt mer på de mänskliga resurserna. Detta ställer stora krav på arbetsmarknadens funktion och på framförhållningen när det gäller kompetensbehoven. De regionala skillnaderna kommer antagligen att öka.

För närvarande är det tre olika ministerier som styr arbetskrafts- och näringscentralerna. Oklarheter i styrnings-, ansvars- och behörighetsstrukturerna har inte helt gått att und-

vika. Oklarheter har förekommit i form av problem i anslutning till utbytet av information och den datatekniska kompatibiliteten.

Målsättningarna gällande konkurrenskraft och sysselsättning som ingår i det nationella handlingsprogram enligt Lissabonstrategin som statsrådet godkände den 13 oktober 2005 bör realiseras i form av konkreta åtgärder. Likaså är det viktigt att genomförandet av strukturfondsprogrammen mer direkt än förut kopplas till målen enligt Lissabonstrategin.

I regionutvecklingen accentueras regionernas förmåga att reagera snabbt på de förändringar som sker i omvärlden. För att konkurrenskraften och välfärden skall kunna tryggas på ett balanserat sätt i hela landet blir det allt viktigare att vi fokuserar på innovationsförmåga och kompetens.

När de uppgifter som hänför sig till arbetskraftspolitik, entreprenörskap och näringsverksamhet är uppdelade på olika ministerier inom centralförvaltningen, försvagas möjligheterna att effektivt allokera och styra de resurser som finns att tillgå för utvecklandet av näringsverksamheten.

Decentraliseringen av uppgifterna på många förvaltningsområden och administrationen av utvecklingsprogrammen inom ett flertal förvaltningsområden gör det svårare att svara på de regionalpolitiska utmaningarna. Effektiveringen av den regionala näringspolitiken och de strukturella arbetskraftsfrågorna förutsätter att åtgärderna inom centralförvaltningen koncentreras. Det är i synnerhet utvecklandet och hanteringen av nätverk och av kompetenskoncentrationer inom olika branscher som i framtiden innebär en utmaning både för förvaltningens strukturer och för strategisamarbetet.

Under den pågående strukturfondsperioden är de tillgängliga medlen inte av samma volym som under de föregående programperioderna. Administrationen och tillsynen av programmen kräver dock allt större insatser från EU:s medlemsstaters sida. Strukturfondslagen förutsätter mer samarbete och koordinering också inom centralförvaltningen då genomförandet av programmen alltså är uppdelat på många förvaltningsområden. Detta leder till överlappande uppgifter och komplicerade tillvägagångssätt. EU-

kommissionen har i många sammanhang anmärkt på Finlands invecklade procedurer och krävt tydlighet i ansvarsförhållandet mellan olika myndigheter.

För närvarande utreds möjligheten att överföra de frågor som gäller upphovsmannarätt till det nya ministeriet.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

För att utveckla och effektivera statsrådets verksamhet samt för att göra verksamheten effektivare föreslås att ministeriestrukturen omorganiseras så att de uppgiftsområden inom arbets-, närings- och regionpolitiken som är nära anknutna till varandra sammanförs till ett och samma ministeriums ansvarsområde och organisation. Målet är att samtidigt förbättra ministeriernas verksamhetsbetingelser inom hela ansvarsområdet och att åstadkomma en klarare styrningsfunktion inom regionalförvaltningen.

Den föreslagna överföringen av arbetsministeriets, handels- och industriministeriets samt inrikesministeriets regionutvecklingsuppgifter till en och samma organisation, arbets- och näringsministeriet, erbjuder en fortsättning på det nuvarande nätverksbaserade samarbetet. Den föreslagna organisationsmodellen innebär att den praxis och de metoder som har ansetts positiva befasts, och vidare är modellen inte beroende av förändringar som personbyten medför.

Med hänvisning till detta har regeringen beslutat att föreslå att ett arbets- och näringsministerium inrättas.

3.2 De viktigaste förslagen

Det föreslås att ett nytt arbets- och näringsministerium inrättas. Samtidigt föreslås att handels- och industriministeriet och arbetsministeriet dras in. Avsikten är vidare att från inrikesministeriet till arbets- och näringsministeriet överföra de uppgifter som hänför sig till regionpolitiken.

Samtidigt föreslås att en lag stiftas om överföring av vissa uppgifter som ingår i speciallagstiftningen till arbets- och närings-

ministeriet. Förslaget innebär att uppgifter överförs från inrikesministeriet, handels- och industriministeriet samt arbetsministeriet.

På grund av det stora antalet lagar avses överföringen till det nya ministeriet av de uppgifter som ingår i speciallagstiftningen ske genom att man räknar upp de lagar i vilka sådana uppgifter nämns som ingår i ansvarsområdet för det föreslagna arbets- och näringsministeriet.

Till det nya ministeriets ansvarsområde föreslås de ärenden höra som rör näringsverksamhet, handel, marknad, energi och teknologi samt dessutom konkurrens- och konsumentärenden, region- och arbetskraftspolitik och den lagstiftning som hänför sig till arbetslivet.

Bestämmelser om det nya ministeriets ansvarsområde avses ingå i reglementet för statsrådet och bestämmelser om ministeriets uppgifter i statsrådets förordning om arbets- och näringsministeriet

4 Propositionens konsekvenser

Allmänt

Propositionen har konsekvenser för i synnerhet samhällsekonomin, arbetsmarknaden, företagen, regionutvecklingen, myndigheterna och personalen. I bedömningen har man försökt identifiera också andra samhälleliga konsekvenser.

Bedömningen av konsekvenserna har beretts genom utnyttjande av i första hand ministeriernas egen sakkunskap, och bedömningen har kompletterats efter remissbehandlingen.

Konsekvenser för samhällsekonomin

Propositionens mest betydande ekonomiska konsekvenser är förknippade med att uppgifter koncentreras till en och samma organisation. Enligt bedömningarna innebär koncentrationen av uppgifter att den praxis och de metoder som har ansetts positiva befästs, och vidare bedöms verksamheten inte vara beroende av förändringar som personbyten medför. Avsikten är således att ministeriernas verksamhet effektivteras och att den poli-

tik som bedrivs blir mer verkningsfull. Enligt bedömningarna innebär förslaget att verksamhetsbetingelserna för näringsverksamheten förbättras i den skärpta internationella konkurrensen.

Konsekvenser för arbetsmarknaden

Propositionens centrala syfte är att förbättra arbetsmarknadens funktion. Om arbetskrafts- och företagsärendena koncentreras till ett och samma ministerium och styrs gemensamt förbättras samhällets förutsättningar att svara på de utmaningar som gäller arbetsmarknadens funktion.

Det blir möjligt att för företagen och de personer som överväger att bli företagare producera helhetsbetonad och enhetligt styrd service. Det blir lättare för företagarkunderna att sköta sina ärenden då den rätta servicen erbjuds enligt ett snabbare och enklare koncept. Enligt förslaget blir det möjligt att allt mer företagsfokuserat genomföra och inrikta de arbetskraftspolitiska åtgärderna, vilket främjar en effektiv matchning av efterfrågan och utbud på arbetskraft.

Konsekvenser för företagen

Förvaltningens effektivitet och serviceberedskap samt den offentliga servicens innehåll påverkar företagens ställning på marknaden. Förslaget innebär att företagens omvärld förbättras och förvaltningens serviceberedskap ökar. Dessa konsekvenser antas delvis uppstå via reformerna inom regional- och lokalförvaltningen, men genom reformen inom centralförvaltningen kan man i hög grad påverka också regional- och lokalförvaltningens kapacitet.

Om alla centrala ärenden som påverkar företagens omvärld sammanförs under ett och samma ministerium blir det möjligt att på ett snabbare och effektivare sätt svara på de utmaningar som utvecklandet av företagen innebär.

Genom reformen sammanförs centralförvaltningens verksamhet och styrningssystem, vilket innebär att reformen inte har direkta konsekvenser för storleken eller arten av företagens utvecklingsfinansiering. På lång sikt kan reformen dock påverka bl.a. prioritering-

en när det gäller enskilda finansiella instrument. De synergifördelar som reformen för med sig leder till att anmärkningsvärda resultat kan uppnås när det gäller att utveckla företagsfinansieringen, förbättra arbetsmarknadens funktion och stärka regionernas konkurrenskraft.

Konsekvenser för regionutvecklingen

De centrala målen för näringspolitiken, sysselsättningspolitiken och regionpolitiken är i stort sett desamma. Syftet med regionutvecklingslagen är enligt definitionen i lagen att utgående från kunnande och en hållbar utveckling skapa förutsättningar för ekonomisk tillväxt, för utveckling av näringsverksamheten och för förbättring av sysselsättningen samt att därigenom garantera regionernas konkurrenskraft och välfärd. Målet är vidare att minska skillnaderna mellan regionernas utvecklingsnivåer och att förbättra befolkningens levnadsförhållanden samt att främja en balanserad utveckling av regionerna.

Reformen stödjer i hög grad genomförandet av de ovan nämnda målen. Reformen är ägnad att effektivisera resursanvändningen och att stärka åtgärdernas samverkan. Reformens konsekvenser för regionutvecklingen bedöms dock vara närmast indirekta, eftersom förslaget inte innehåller ändringar av de egentliga regionutvecklingsåtgärderna.

Konsekvenser för myndigheterna

Inrättandet av ett arbets- och näringsministerium innebär att det nuvarande handels- och industriministeriet och arbetsministeriet dras in. Dessutom innebär förslaget att ca 55 årsverken överförs från inrikesministeriet till det nya ministeriet. Det nya ministeriet beräknas ha ca 670 anställda.

Omorganiseringen av de funktioner och strukturer som ministerierna ansvarar för innebär en effektivisering av verksamheten. Definieringen av lednings- och förmansuppgifterna, samt också av andra uppgifter i enlighet med målen för det nya ministeriet, bedöms leda till en modernare arbetskultur.

I övergångsskedet är extra arbete och kostnader att vänta då de olika ministeriernas ar-

betskulturer och metoder sammanförs. För dessa utgifter av engångsnatur har ett anslag på 200 000 euro tagits in i den andra tilläggsbudgeten för 2007. Under hösten 2007 utreds dessutom separat vilka finansieringsbehov som föreligger när det gäller att samordna datasystemen, nättjänsterna, den visuella identiteten och andra motsvarande funktioner.

Förslaget innebär att ministeriestyrningen i fråga om arbetskrafts- och näringscentralerna blir klarare då styrningen av centralernas arbetskrafts- och näringspolitik initieras i två ministerier och inte i tre, vilket för närvarande är fallet. Dessutom kommer inrikesministeriet att styra arbetskrafts- och näringscentralerna i de uppgifter som rör invandring och mottagande av asylsökande.

EU:s strukturfondsadministration kan sammanföras. Enligt förslaget koncentreras till arbets- och näringsministeriet de ärenden som gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Europeiska socialfonden (ESF) på ministerie- och centralförvaltningsnivå.

De teknologiska innovationerna och de innovationer som rör arbetsorganisationen kan enligt förslaget sammanföras till en helhet. Avsikten är att samarbetet skall intensifieras när det gäller dels den utveckling av arbetslivet som arbetsministeriet och social- och hälsovårdsministeriet leder, dels den utveckling av teknologi och innovationer som handels- och industriministeriet och Tekes står för.

Landskapsförbundens roll som regionutvecklingsmyndighet avses kvarstå oförändrad.

Konsekvenser för personalen

Enligt förslaget införs det nya ministeriets verksamhetskultur och ledningssystem så att organisationens och personalens kompetens och resurser förenas effektivt. I och med reformen förbättras personalens möjligheter till arbetsrotation och utveckling av sakkunskapen.

Reformen avses bli genomförd så att den nuvarande personalens ställning tryggas. De visstidsanställda personerna i arbetsavtals- och tjänsteförhållande fortsätter i den nya organisationen i sina uppgifter tills visstidsan-

ställningen löper ut. Avsikten är att föreskriva separat om de specificerade tjänsterna.

Avsikten är dock att vid arbets- och näringsministeriet fortsätta genomförandet av produktivhetsprogrammet. Sammanslagningen av ministeriernas överlappande funktioner bedöms på lång sikt leda till besparingar i personalutgifterna.

Övriga samhällseliga konsekvenser

En målmedveten reformering av förvaltningens strukturer i enlighet med de förändringsbara behoven påverkar hela samhällets förmåga till förnyelse och framgång.

Reformen bedöms inte ha omedelbara konsekvenser för miljön. Eftersom reformen koncentrerar och effektiviserar närings-, samsättnings- och regionalpolitiken leder den visserligen till att samordningen av dessa politiksektorer med miljöpolitiken blir lättare än förut.

Reformen bedöms inte heller ha direkta sociala konsekvenser eller konsekvenser för hälsan eller för jämställdheten, men koordineringen av dessa frågor med närings-, samsättnings- och regionalpolitiken blir dock lättare än förut om reformen genomförs.

5 Beredningen av propositionen

Handels- och industriministeriet och arbetsministeriet tillsatte den 9 maj 2007 en ledningsgrupp för inrättande av ett arbets- och näringsministerium. Till stöd för ledningsgruppen tillsattes en expertarbetsgrupp den 29 maj 2007. Ledningsgruppen och expertarbetsgruppen har vid inrättandet av arbets- och näringsministeriet haft hjälp av underarbetsgrupper tillsatta den 6 juni 2007. Underarbetsgrupperna har koncentrerat sig på personaladministration, personalutveckling, informationshantering, informationstjänst, ekonomi, kontroll, kommunikation samt beredningen av författningsändringar. Den 28 juni 2007 tillsatte ledningsgruppen i enlighet med riktlinjerna för det nya ministeriet 12 arbetsgrupper med uppgift att bereda innehållet och verksamhetsmodellerna för ministeriet.

Företrädare för personalen har deltagit i projektet för inrättande av det nya ministeriet

och i projektarbetsgrupperna. Personalen har under beredningens gång informerats om den nya organisationens mål, uppgifter och tjänstestruktur.

Ändringen av lagen om statsrådet och av lagar som har samband med den har beretts under ledning av statsrådets kansli i samarbete med justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet och arbetsministeriet.

Statsrådets kansli har i samråd med tjänstemannaorganisationerna ordnat de förhandlingar som samsarbetslagen förutsätter.

Utlåtande om förslaget till proposition begärdes av ministerierna och justitiekanslersämbetet. Alla ministerier har lämnat utlåtande. Inrikesministeriet har vid beredningen av sitt utlåtande hört landskapsförbunden, och handels- och industriministeriet har hört arbetskrafts- och näringscentralerna. Vidare har justitiekanslersämbetet lämnat in sitt utlåtande i saken.

Vid den fortsatta beredningen har utlåtandena beaktats.

6 Samband med andra propositioner

Inrättandet av ett nytt ministerium förutsätter behandling inom statens budgetförfarande.

Livsmedelsärendena, som hör till handels- och industriministeriet, överförs till jord- och skogsbruksministeriet. Detta förutsätter att livsmedelslagen (23/2006) och lagen om Livsmedelssäkerhetsverket (25/2006) ändras.

Vid inrikesministeriet bildas en helhet som svarar för invandrar- och integrationsärenden. Helheten föreslås bestå av en utlänningsavdelning och, under den, ett Utlänningsverk. Avsikten är att från arbetsministeriet till inrikesministeriet överföra de uppgifter som sköts av teamet för invandringspolitik vid arbetsministeriets politikavdelning samt de uppgifter som sköts av teamet för invandrings- och arbetstillståndsärenden vid arbetsministeriets verkställande avdelning, liksom även minoritetsombudsmannens byrå och diskrimineringsnämnden. Samtidigt föreslås att Utlänningsverkets namn ändras till Migrationsverket. Ändringarna förutsätter att sammanlagt 16 lagar ändras samt att en lag

stiftas om överföring av vissa personer och tjänster till inrikesministeriet.

För inrättande av specificerade tjänster vid arbets- och näringsministeriet samt för in- dragning av specificerade tjänster vid handels- och industriministeriet och arbetsmini-

steriet överlämnas regeringens proposition med förslag till lag om inrättande och in- dragning av vissa tjänster.

Avsikten är att dessa regeringens proposi- tioner överlämnas till riksdagen enligt sam- ma tidtabell som föreliggande proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om statsrådet

1 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att handels- och industriministeriet (punkt 10) ändras till arbets- och näringsministeriet, att arbetsministeriet (punkt 12) stryks och att miljöministeriet överförs till punkt 12.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

När regeringspartierna kom överens om inrättandet av det nya arbets- och näringsministeriet skrev de in i regeringsprogrammet för statsminister Matti Vanhanens II regering att personalens ställning skall tryggas i detta sammanhang.

I 11 § i lagen om statsrådet föreskrivs om överföringen av tjänster och förflyttningen av personer i samband med att förändringar i ansvarsområdena äger rum. I paragrafen föreskrivs också om överföringen av anhängiga ärenden, ingångna avtal och övriga förbindelser samt rättigheter och skyldigheter som följer av dem samt om överföringen av ämbetsverk, inrättningar, organ och bolag. Avsikten med 11 § i lagen om statsrådet har varit att göra förändringar i ministeriernas ansvarsområden mer smidig. I paragrafen föreskrivs om möjligheten att, när ett ansvarsområde ändras, genom beslut av statsrådet överföra tjänster och anslag från ett ministerium till ett annat utan riksdagens behandling. Paragrafen gäller inte inrättande av ett nytt ministerium.

När avsikten nu är att inrätta ett nytt ministerium måste man genom en övergångsbestämmelse föreskriva om personalens ställning vid de ministerier som dras in och om de ärenden som är anhängiga i dessa ministerier samt om avtal och övriga förbindelser som dessa ministerier ingått. Riksdagen har därmed möjlighet att behandla det nya ministeriet som en helhet.

I övergångsbestämmelsen föreslås, med avvikelser från förfarandet enligt 11 § i lagen om statsrådet, att tjänstebestämmelserna skall kunna ändras om tjänsteuppgifterna ändras väsentligt. Tjänsten kan härvid besättas utan

att den förklaras ledig. Om det för uppgiften i fråga dock inrättas en i 4 § 2 mom. i stats-tjänstemannalagen avsedd ny tjänst, skall tjänsten förklaras ledig.

Personalen bibehåller de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till anställningsvillkoren vid övergångstidpunkten.

En plan om det nya ministeriets tjänstestruktur och om de behövliga anslagen ingår i statsbudgeten för 2008. Avsikten är att föreskriva separat om de specificerade tjänsterna.

När de uppgifter som hänför sig till invandrar- och integrationsärenden överförs till inrikesministeriet förflyttas en del av arbetsministeriets tjänster och personal till inrikesministeriet. När livsmedelsärendena överförs från handels- och industriministeriet till jord- och skogsbruksministeriet förflyttas tjänster och personal på motsvarande sätt. Bestämmelser om tjänsterna och personerna kommer att ingå i separata lagar.

Eftersom det är fråga om en mycket omfattande reform föreslås det att åtgärder som verkställigheten av lagen kräver skall kunna vidtas innan lagen träder i kraft.

1.2 Lagen om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet

1 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om överförande av uppgifter som hör till handels- och industriministeriet till det nya arbets- och näringsministeriet. Enligt paragrafen handlägger och avgör arbets- och näringsministeriet alla de ärenden som enligt de i paragrafen nämnda lagarna skall handläggas och avgöras av handels- och industriministeriet. Arbets- och näringsministeriet utövar också det bemyndigande att utfärda förordning som enligt de nämnda lagarna givits handels- och industriministeriet.

2 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om överförandet av handläggningen och avgörandet av de ärenden som överförs från arbetsministeriet till det nya arbets- och näringsministeriet samt om överförandet av bemyndigandet att utfärda förordning till det nya arbets- och näringsministeriet. Avsikten är att bestämmelser om överförandet av

handläggningen och avgörandet av de ärenden som överförs från arbetsministeriet till inrikesministeriet samt om överförandet av bemyndigandet att utfärda förordning skall ingå i en separat lag som avses träda i kraft samtidigt som den nu föreslagna lagen. Enligt paragrafen handlägger och avgör arbets- och näringsministeriet alla de ärenden som enligt de uppräknade lagarna skall handläggas och avgöras av arbetsministeriet. Arbets- och näringsministeriet föreslås utöva också det bemyndigande att utfärda förordning som enligt de uppräknade lagarna givits arbetsministeriet.

3 §. I paragrafen föreskrivs att arbets- och näringsministeriet handlägger och avgör de ärenden som enligt vissa lagar tidigare skulle handläggas och avgöras av inrikesministeriet. Lagarna räknas upp i paragrafen.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Beträffande ministeriernas ansvarsområden föreskrivs i 3 kap. i reglementet för statsrådet. Till denna proposition fogas ett utkast till ändring av reglementet för statsrådet.

Avsikten är att reglementet för statsrådet ändras så att till inrikesministeriets ansvarsområde (SRRegl. 15 §) fogas de uppgifter som hänför sig till invandring, flyktingfrågor, återvandring, förebyggande av rasism och främjande av goda etniska relationer och som tidigare hörde till ansvarsområdet för arbetsministeriet som dras in. På motsvarande

sätt avses uppgifterna i anslutning till utveckling av regionerna bli överförda från inrikesministeriets ansvarsområde till ansvarsområdet för det föreslagna nya arbets- och näringsministeriet.

Enligt förslaget överförs från handels- och industriministeriet, som dras in, till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde (SRRegl. 19 §) de uppgifter som hänför sig till livsmedel.

I 21 § i reglementet för statsrådet ingår ett preliminärt förslag till ansvarsområde för det nya arbets- och näringsministeriet.

Ansvarsområdena beskrivs uppgiftsvis mer ingående i den enligt ministerium specificerade förordning som utfärdas som statsrådets förordning. Till denna proposition fogas ett preliminärt utkast till statsrådets förordning om arbets- och näringsministeriet. Av utkastet framgår det nya ministeriets organisation, personal och uppgifter samt anges vilka ämbetsverk, inrättningar, bolag och organ som hör till ministeriets ansvarsområde.

De tjänster och anslag som överförs till det nya ministeriet behandlas i statsbudgeten för 2008.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om statsrådet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003) 1 § 1 mom. som följer:

1 §

Statsrådets organisation

I statsrådet finns följande ministerier:

- 1) statsrådets kansli,
- 2) utrikesministeriet,
- 3) justitieministeriet,
- 4) inrikesministeriet,
- 5) försvarsministeriet,
- 6) finansministeriet,
- 7) undervisningsministeriet,
- 8) jord- och skogsbruksministeriet,
- 9) kommunikationsministeriet,
- 10) arbets- och näringsministeriet,
- 11) social- och hälsovårdsministeriet,
- 12) miljöministeriet.

bets- och näringsministeriet samt motsvarande tjänster överförs till det nya arbets- och näringsministeriet när denna lag träder i kraft.

Personalen bibehåller de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till anställningsvillkoren vid övergångstidpunkten. Om tjänsteuppgifterna ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare, kan den nya tjänsten tillsättas utan att den förklaras ledig. En i 4 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994) avsedd ny tjänst skall dock förklaras ledig.

Ärenden som i handels- och industriministeriet, arbetsministeriet och inrikesministeriet är anhängiga inom de ansvarsområden som överförs till det nya arbets- och näringsministeriet överförs, i likhet med ingångna avtal och övriga förbindelser samt rättigheter och skyldigheter som följer av dem, till det nya ministeriet, liksom även de ämbetsverk, inrättningar, organ och bolag som hör till det nya ministeriets ansvarsområde.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder ikraft.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den personal i arbetsavtals- och tjänsteförhållande som i handels- och industriministeriet, arbetsministeriet och inrikesministeriet sköter uppgifter som överförs till det nya ar-

2.

Lag**om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Arbets- och näringsministeriet handlägger och avgör de ärenden som enligt följande lagar eller enligt vad som har föreskrivits med stöd av dem skall handläggas och avgöras av handels- och industriministeriet samt utövar det bemyndigande att utfärda förordning som givits handels- och industriministeriet i dessa lagar:

- 1) revisionslagen (459/2007),
- 2) lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007),
- 3) lagen om upphandling inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster (349/2007),
- 4) lagen om offentlig upphandling (348/2007),
- 5) lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster (240/2007),
- 6) lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006),
- 7) lagen om säkerställande av att vissa effektreserver inom elproduktionen kan användas (1082/2006),
- 8) lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005),
- 9) lagen om kosmetiska produkter (22/2005),
- 10) lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004),
- 11) lagen om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande (971/2004),
- 12) lagen om utsläppshandel (683/2004),
- 13) lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004),
- 14) lagen om skyldighet att medge insyn i och lämna uppgifter om vissa företags ekonomiska verksamhet (19/2003),
- 15) handelskamarlagen (878/2002),
- 16) lagen om försök med samarbete inom regioner (560/2002),
- 17) lagen om statliga exportgarantier (422/2001),
- 18) lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001),
- 19) lagen om ädelmetallarbeten (1029/2000),
- 20) lagen om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000),
- 21) naturgasmarknadslagen (508/2000),
- 22) lagen om Energimarknadsverket (507/2000),
- 23) lagen om statsbolaget Finlands Industriinvestering Ab (1352/1999),
- 24) lagen om tryckbärande anordningar (869/1999),
- 25) lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999),
- 26) lagen om Konsumentverket (1056/1998),
- 27) lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit- och borgensverksamhet (445/1998),
- 28) lagen om statsgarantifonden (444/1998),
- 29) lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998),
- 30) lagen om arrangemang i anslutning till grundandet av statens specialfinansieringsbolag (442/1998),
- 31) bokföringslagen (1336/1997),
- 32) lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (346/1997),
- 33) lagen om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996),

- 34) lagen om utjämning av räntan för of-
fentligt understödda export- och fartygskredi-
ter (1137/1996),
35) lagen om bolaget Finlands Exportkredit
Ab (1136/1996),
36) elsäkerhetslagen (410/1996),
37) lagen om säkerhetsteknikcentralen
(1071/1995),
38) elmarknadslagen (386/1995),
39) gentekniklagen (377/1995),
40) lagen om förvaltningen av utrikeshan-
deln samt om kontroll- och skyddsåtgärder i
vissa fall (1521/1994),
41) alkohollagen (1143/1994),
42) lagen om obligatorisk upplagring av
importerade bränslen (1070/1994),
43) lagen om förfarandet vid miljökonse-
kvensbedömning (468/1994),
44) lagen om måttenheter och mätnormal-
system (1156/1993),
45) lagen om Tekes — utvecklingscentra-
len för teknologi och innovationer
(429/1993),
46) lagen om tillsyn över utlänningars före-
tagsköp (1612/1992),
47) lagen om tryggande av försörjningsbe-
redskapen (1390/1992),
48) lagen om avgifter för patent- och regis-
terstyrelsens prestationer (1032/1992),
49) lagen om patent- och registerstyrelsen
(575/1992),
50) lagen om anordnande av konsument-
rådgivning i kommunerna (72/1992),
51) lagen om godkännande av vissa be-
stämmelser i avtalet om ett internationellt
energiprogram och om tillämpningen av av-
talet (1682/1991),
52) strålskyddslagen (592/1991),
53) lagen om mätteknikcentralen
(1149/1990),
54) lagen om Jubileumsfonden för Finlands
självständighet (717/1990),
55) lagen om konsumentforskningscentra-
len (112/1990),
56) lagen om konkurrensverket (711/1988),
57) kärnenergilagen (990/1987),
58) lagen om åtgärder till skydd för Fin-
lands sjöfart (142/1987),
59) lagen om statsgarantier för tryggande
av basråvaruförsörjningen (651/1985),
60) lagen om geologiska forskningscentra-
len (995/1983),
61) lagen om skyddsupplag (970/1982),
62) lagen om regionalt stödjande av trans-
porter (954/1981),
63) lagen om kollektivmärken (795/1980),
64) lagen om förhindrande av miljöförore-
ning från fartyg (300/1979),
65) firmalagen (128/1979),
66) konsumentskyddslagen (38/1978),
67) lagen om finansieringsstöd för detalj-
handeln i glesbygder (1086/1974),
68) lagen om statsgarantier och exportga-
rantier för investeringar som främjar miljö-
vård (609/1973),
69) lagen om centralen för turistfrämjande
(186/1973),
70) lagen om statliga fartygsgarantier
(573/1972),
71) atomansvarighetslagen (484/1972),
72) lagen om statens tekniska forsknings-
central (144/1972),
73) lagen om beskattning av inkomst av
näringsverksamhet (360/1968),
74) lagen om rätt till arbetstagares uppfin-
ningar (656/1967),
75) lagen om avbetalningsköp (91/1966),
76) gruvlagen (503/1965),
77) justeringslagen (219/1965),
78) lagen om statsgarantier för vissa när-
ingsgrenar (375/1963),
79) lagen om kreditvillkor inom avbetal-
ningshandeln (622/1962),
80) upphovsrättslagen (404/1961),
81) lagen om den försvarsekonomiska pla-
neringskommissionen (238/1960),
82) lagen om rätt för statsrådet att föryttra
statens ägande mineralfyndigheter samt för
deras utnyttjande erforderliga jordområden
(174/1940),
83) lagen angående rätt att idka näring
(122/1919).

2 §

Arbets- och näringsministeriet handlägger och avgör de ärenden som enligt följande lag-
gar eller enligt vad som föreskrivs med stöd
av dem skall handläggas och avgöras av ar-
betsministeriet samt utövar det bemyndigan-
de att utfärda förordning som givits arbets-
ministeriet i dessa lagar:

- 1) sjömansservicelagen (447/2007),

- 2) lagen om samarbete inom finska företagsgrupper och grupper av gemenskapsföretag (335/2007),
- 3) lagen om samarbete inom företag (334/2007),
- 4) lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster (240/2007),
- 5) strukturfondslagen (1401/2006),
- 6) lagen om pensionsstöd till vissa långtidsarbetslösa (39/2005),
- 7) lagen om arbetstagarinflytande i europabolag och europeiska kooperativa föreningar (758/2004),
- 8) lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004),
- 9) lagen om sociala företag (1351/2003),
- 10) lagen om altemneringsledighet (1305/2002),
- 11) lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),
- 12) lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002),
- 13) lagen om ett informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning (1058/2002),
- 14) lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999),
- 15) lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 om ändring av protokoll 47 och vissa bilagor till EES-avtalet och om tillämpningen av beslutet (530/1994),
- 16) lagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och om tillämpningen av avtalet (1504/1993),
- 17) militärunderstödslagen (781/1993),
- 18) civiltjänstlagen (1723/1991),
- 19) lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991),
- 20) lagen om personalrepresentation i företagets förvaltning (725/1990),
- 21) personalfondslagen (814/1989),
- 22) lagen om arbetslöshetskassor (603/1984),
- 23) semesterlagen för sjömän (433/1984),
- 24) lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982),
- 25) sjömanslagen (423/1978),
- 26) sjöarbetstidslagen (296/1976),
- 27) lagen om arbetskraftsinstitutet (929/1973),
- 28) lagen om medling i arbetstvister (420/1962),
- 29) värnpliktslagen (452/1950).

3 §

Arbets- och näringsministeriet handlägger och avgör de ärenden som enligt regionutvecklingslagen (602/2002), strukturfondslagen (1401/2006) eller enligt vad som har föreskrivits med stöd av dem skall handläggas och avgöras av inrikesministeriet samt utövar det bemyndigande att utfärda förordning som givits inrikesministeriet i dessa lagar.

4 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 13 september 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Statsminister *Matti Vanhanen*

1.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om statsrådet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003) 1 § 1 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Förslag*

1 §

1 §

*Statsrådets organisation**Statsrådets organisation*

I statsrådet finns följande ministerier:

- 1) statsrådets kansli,
- 2) utrikesministeriet,
- 3) justitieministeriet,
- 4) inrikesministeriet,
- 5) försvarsministeriet,
- 6) finansministeriet,
- 7) undervisningsministeriet,
- 8) jord- och skogsbruksministeriet,
- 9) kommunikationsministeriet,
- 10) handels- och industriministeriet,
- 11) social- och hälsovårdsministeriet,
- 12) arbetsministeriet,
- 13) miljöministeriet.

I statsrådet finns följande ministerier:

- 1) statsrådets kansli,
- 2) utrikesministeriet,
- 3) justitieministeriet,
- 4) inrikesministeriet,
- 5) försvarsministeriet,
- 6) finansministeriet,
- 7) undervisningsministeriet,
- 8) jord- och skogsbruksministeriet,
- 9) kommunikationsministeriet,
- 10) arbets- och näringsministeriet,
- 11) social- och hälsovårdsministeriet,
- 12) miljöministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den personal i arbetsavtals- och tjänsteförhållande som i handels- och industriministeriet, arbetsministeriet och inrikesministeriet sköter uppgifter som överförs till det nya arbets- och näringsministeriet samt motsvarande tjänster överförs till det nya arbets- och näringsministeriet när denna lag träder i kraft.

Personalen bibehåller de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till anställningsvillkoren vid övergångstidpunkten. Om tjänsteuppgifterna ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare, kan den nya tjänsten tillsättas utan att den för-

klaras ledig. En i 4 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994) avsedd ny tjänst skall dock förklaras ledig.

Ärenden som i handels- och industriministeriet, arbetsministeriet och inrikesministeriet är anhängiga inom de ansvarsområden som överförs till det nya arbets- och näringsministeriet överförs, i likhet med ingångna avtal och övriga förbindelser samt rättigheter och skyldigheter som följer av dem, till det nya ministeriet, liksom även de ämbetsverk, inrättningar, organ och bolag som hör till det nya ministeriets ansvarsområde.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder ikraft.

Statsrådets förordning

om ändring av reglementet för statsrådet

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli, *upphävs* i reglementet av den 3 april 2003 för statsrådet (262/2003) 23 § samt *ändras* 15, 19 och 21 §, av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i förordningarna 662/2003 och 325/2007, som följer:

15 §

Inrikesministeriets ansvarsområde

Till inrikesministeriets ansvarsområde hör:

- 1) allmän ordning och säkerhet, polisförvaltningen och den privata säkerhetsbranschen,
- 2) invandring, internationellt skydd, återvandring och integration av invandrare,
- 3) finskt medborgarskap,
- 4) främjande av etnisk jämlikhet och goda etniska relationer samt förebyggande av rasism och etnisk diskriminering,
- 5) räddningsväsendet,
- 6) gränssäkerhet och sjöräddningstjänst,
- 7) nationell beredskap inom civil krishantering.

19 §

Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde hör:

- 1) jordbruk,
- 2) utveckling av landsbygden,
- 3) skogsbruk,
- 4) fiskeri-, vilt- och renhushållning,
- 5) livsmedlen,

6) säkerhet och kvalitet i fråga om produktionsförnödenheterna inom jordbruket, djurens hälsa och välfärd samt växthälsa,

7) lantmäteri och sam användningen av geografisk information,

8) vattenhushållningen.

21 §

Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

Till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde hör:

- 1) sysselsättning, arbetslöshet och offentlig arbetskraftsservice,
- 2) utvecklande av arbetslivet samt arbetslivsrelationer och ärenden som rör arbetslagstiftningen i anslutning till dessa,
- 3) utveckling av regionerna,
- 4) näringspolitiken,
- 5) energipolitiken och sammanjämkningen av den nationella beredningen och genomförandet i fråga om klimatpolitiken,
- 6) teknologipolitiken och teknisk säkerhet,
- 7) marknadens funktion, främjande av konkurrens och konsumentpolitik,
- 8) civiltjänst.

Denna förordning träder i kraft den 20.

Statsrådets förordning

om arbets- och näringsministeriet

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från X, föreskrivs med stöd av 2 §, 7 § 2 mom. och 15 § 2 mom. i lagen av den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003):

1 §

Ministeriets uppgifter

Till arbets- och näringsministeriets uppgifter hör:

1) strategin för och verkställigheten av arbetspolitiken,

2) planeringen och verkställigheten av den offentliga arbetskraftsservicen,

3) samordningen av Europeiska unionens (EU) sysselsättningspolitik med den nationella sysselsättningspolitiken samt samordning av de statliga myndigheternas sysselsättningsfrämjande mål och åtgärder,

4) uppgifter som hänför sig till Internationella arbetsorganisationens verksamhetsområde,

5) beredningen och genomförandet av sysselsättningsprogram,

6) frågor som hänför sig till arbetsförhållanden, arbetstid, system för medbestämmande i arbetslivet och kollektivavtal samt andra frågor som hänför sig till utvecklandet av arbetslivet och arbetslivsförhållandena,

7) medling i arbetstvister,

8) upprätthållandet av service- och studieverksamhet för sjömän,

9) tillsynen över efterlevnaden av lagar som hänför sig till medbestämmandesystem i arbetslivet,

10) upprätthållandet av registret över arbetspliktiga, regleringen av användningen av arbetskraft i undantagsförhållanden samt verkställandet av arbetsplikt,

11) planering, genomförande och koordinering av regionernas utveckling,

12) EU:s region- och strukturpolitik, beredningen, genomförandet och uppföljningen av den nationella strukturfondsstrategin,

13) samordningen i EU:s strukturfondsprogram av EU:s sysselsättningspolitik med den nationella sysselsättningspolitiken,

14) förvaltnings- och attesteringsuppgifterna 2007-2013 för ERUF-åtgärdsprogrammet inom EU:s konkurrenskrafts- och sysselsättningsmål samt de uppgifter som gäller målet för det regionala samarbetet i Europa och samarbetet i fråga om EU:s (?) yttre gränser samt dessutom uppgifterna som förvaltningsmyndighet och som Europeiska regionala utvecklingsfondens utbetalande myndighet i fråga om Mål 1- och Mål 2-programmen tills programmen avslutas; vidare skall ministeriet för Europeiska regionala utvecklingsfondens del lämna yttrande om programperioden 2000-2006 och sköta de uppgifter som gäller gemenskapsinitiativen Interreg och Urban tills programmen avslutas,

15) förvaltnings- och attesteringsuppgifterna för Fastlandsfinlands ESF-program 2007-2013 och, under programperioden 2000-2006, uppgifterna som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet i fråga om Mål 3-programmet och gemenskapsinitiativet Equal samt dessutom uppgifterna som Europeiska socialfondens utbetalande myndighet i fråga om Mål 1- och Mål 2-programmen tills programmen avslutas,

16) att främja näringsverksamheten,

17) att främja utländska investeringar,

18) att sörja för industriella rättigheter, bokföring och revision samt den registerförvaltning som gäller företag och sammanslutningar,

19) att utveckla och utnyttja innovationer och teknologi samt att planera och styra innovations-, produktutvecklings- och teknologifinansieringen,

20) att styra forskningen om närings- och innovationspolitiken,

21) att bereda och genomföra EU:s forsknings- och innovationspolitik samt att sköta uppgifter i anslutning till EU:s tekniska säkerhet,

22) att sörja för den tekniska säkerheten och tillförlitligheten samt tillsynen,

23) att utvärdera överensstämmelse med kraven och kontrollorganens kompetens, sörja för standardisering, förfaranden för kvalitetsövervakning och det nationella mätsystemet,

24) att sörja för gruvärenden och utnyttjandet av mineraliska naturresurser,

25) att reglera näringsverksamheten, främja marknadens funktion och konkurrens, behandla frågor som rör inre marknaden, sörja för offentlig upphandling samt övervakning av stöd för EU:s räkning,

26) att sörja för att energimarknaden fungerar, för energiproduktionen och energisparandet, de ekonomiska styrmedlen, med undantag av skatter och avgifter av skattenatur, samt miljökonsekvenserna inom energisektorn,

27) att sörja för kärnsäkerheten och kärnavfallshanteringen,

28) att sörja för den nationella beredningen av verkställandet och sammanjämkningen av frågor som gäller klimatförändringen samt utföra det forsknings- och utvecklingsarbete som hänför sig till begränsandet av klimatförändringen,

29) att bereda och verkställa utsläppshandeln med växthusgaser,

30) att upprätthålla försörjningsberedskapen,

31) att sörja för konsumentinformation, konsumentrådgivning och konsumentforskning, konsumtionsvarors och konsumtionstjänsters säkerhet och märkningar,

32) att främja export och turism,

33) att styra och utveckla civiltjänsten.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, bolag och andra organ som hör till ministeriets ansvarsområde

Till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde hör:

Arbetskraftsinstitutet

Sjömansservicebyrån
 arbetsrådet
 riksförlikningsmännens byrå
 Konsumentverket
 Konkurrensverket
 Patent- och registerstyrelsen
 Konsumentforskningscentralen
 Mätteknikcentralen
 Geologiska forskningscentralen
 Säkerhetsteknikcentralen
 Statens tekniska forskningscentral
 Tekes – utvecklingscentralen för teknologi och innovationer

Centralen för turistfrämjande
 Försörjningsberedskapscentralen
 försvarsekonomiska planeringskommissionen

Energimarknadsverket
 försörjningsberedskapsfonden
 statsgarantifonden
 statens kärnavfallshanteringsfond
 Arbetskraftsbyråerna.
 Till ministeriets ansvarsområde hör också ärenden som gäller följande statsbolag:
 Finnvera Abp
 Finlands Industriinvestering Ab.

Arbetskrafts- och näringscentralerna omfattas av ministeriets allmänna administrativa styrning. Ministeriet styr och övervakar dessutom Arbetskrafts- och näringscentralerna i behandlingen av ärenden som hör till ministeriets eget ansvarsområde.

3 §

Ministeriets organisation

4 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning ingår närmare bestämmelser om förvaltningsområdets styrning, om ledningen av ministeriet och om ledningsgrupperna vid ministeriet, om organisationen av ministeriet, de ledande tjänstemännens uppgifter och ställföreträdare samt om beredningen av ärenden och tjänstemännens beslutanderätt.

Ministeriets arbetsordning utfärdas av (närings)ministern. När flera än en minister har

förordnats till ministeriet godkänner respektive minister arbetsordningen för sitt ansvarsområde.

Beträffande avdelningarnas och verksamhetsenheternas interna organisation bestäms vid behov i ministeriets interna föreskrifter, som fastställs av chefen för avdelningen eller verksamhetsenheten.

5 §

Ministeriets tjänstemän

Vid ministeriet finns en kanslichef, avdelningschefer samt andra tjänstemän. Vid ministeriet kan dessutom anställas personal i arbetsavtalsförhållande.

6 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna / tjänstemännen (?)

Behörighetsvillkor är:

1) för kanslichef, för avdelningschef och överdirektör högre högskoleexamen, god förtrogenhet med förvaltningsområdet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

2) för direktör, biträdande avdelningschef, förvaltningsdirektör, regionutvecklingsdirektör, utvecklingsdirektör, forskningsdirektör, ekonomidirektör, lagstiftningsdirektör och för tjänstemän i motsvarande tjänsteställning högre högskoleexamen, vilken i fråga om förvaltningsdirektör och lagstiftningsdirektör skall vara en juridisk examen, samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

3) för regeringsråd, lagstiftningsråd, arbetsmarknadsråd, regionutvecklingsråd, industriråd, inspektionsråd, handelsråd och för tjänstemän i motsvarande tjänsteställning högre högskoleexamen, vilken i fråga om regeringsråd och lagstiftningsråd skall vara en juridisk examen, samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

4) för regeringssekreterare högre högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

5) för utvecklingschef, utbildningschef, ekonomichef, chef för informationstjänsten, forskningschef, planeringschef, informationschef och för tjänstemän i motsvarande tjänsteställning högre högskoleexamen samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

6) för konsultativ tjänsteman, specialsakkunnig, specialforskare, gruvöverinspektör, överingenjör, överinspektör och för tjänstemän i motsvarande tjänsteställning (+ specialplanerare) högre högskoleexamen,

7) för övriga tjänstemän den examen eller utbildning som behövs för uppgiften.

7 §

Tillsättande av tjänster

Om utnämning av kanslichef föreskrivs i grundlagen. Angående de tjänstemän som utnämns av statsrådet bestäms i reglementet för statsrådet (262/2003). Övriga tjänstemän liksom även personalen i arbetsavtalsförhållande utnämns eller anställs av ministeriet.

8 §

Utövande av beslutanderätten

De ärenden om vilka beslut skall fattas vid ministeriet avgörs av ministern. Ministeriets tjänstemän avgör dock i 36 § i reglementet för statsrådet avsedda andra än samhälleligt eller ekonomiskt betydelsefulla ärenden i enlighet med vad därom bestäms i ministeriets arbetsordning.

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som annars får avgöras av en tjänsteman. Samma rätt har i enskilda fall kanslichefen, avdelningscheferna och chefen för en verksamhetsenhet i ärenden som skall avgöras av en underlydande tjänsteman.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 4 december 2003 om arbetsministeriet (1036/2003) och statsrådets

förordning av den 12 juni 2003 om handels- och industriministeriet (467/2003) jämte ändringar i nämnda förordningar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.
